

bi radi uzmovič! — V novi dobi se snuje stranka, ki prizna republiko pa jo želi konservativno t. j. bolj krščansko, kakor je doslej. Težko se reče, bode-li kedaj ta stranka toliko močna, da dobi vlado v roke, vse eno pa je zanimiva poskušnja.

Angleško. V Windsoru so se spuntali tamošnji vojaki, kakor se pravi, ker se preveč od njih tirja pri vsakdanjih vajah. Da bi teh vsaj nekaj časa ne bilo, porezali so jermenje in sežgali sedla. No za nekaj časa že ne dobijo vaj, pa tudi prostega zraka ne.

Nemško. Cesar Viljem pride brž že prihoduji teden na Dunaj ter ostane gost našega cesarja. — Nemška država dobi k malu postavbo glede na kužne bolezni. — Kolera pojema v Hamburgu, pa še jih vse eno po 59 na dan umrje in zboli po 116 ljudi.

Rusko. Državne finance niso posebno v redu ali vsaj novi minister toži, da je malo denarja v kasah, plačil pa je še mnogo. Posojila pa neki ne bode treba. No bode treba pa naviti davek na višje!

Srbsko. Po nekaterih krajih so nestali nemiri, ker liberalna vlada odstavlja uradnike, če ne stojé na strani liberalcev, ljudstvo pa se upira temu in to po pravici: ako so uradniki dobri, pač je krivica jih odstavljati.

Tursko. Sultan še vedno nima miru od strani ruske vlade, ker je vsprejel bolgarskega ministra, ne da bi bil vprašal cara, sme-li to storiti. Žuga se mu celo, da mora sedaj plačati ves dolg, kar ga še je iz zadnje vojske. Doslej je ruska vlada potrpežljiva, ker zna, da nima turska vlada evenka: more biti pa še iz drugih uzrokov.

Grško. Vlada ugovarja zoper sklep bolgarske vlade, da se v Rumeliji zatara grški jezik po šolah ter vpelje po vseh le bogarsčina. Veliko pač ne bode iz tega ugovora!

Azija. Kitajci se branijo na vse kriplje tujcev t. j. evropskih priseljencev in to je največ krivo, da tudi kristjane napadejo, čeprav so domači, češ, da ti držijo s tuji!

Amerika. V New-Yorku se je prikazala kolera, prinesli so jo tje iz Hamburga. — V Buenos-Aires so se vzdignili vojaki zoper vlado, toda dovolj še je ostalo vladi zvestih in zato so vzeli še o pravem času ustajnikom orožje ter jih pozapri.

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

(Dalje.)

Obrnimo se k drugim mumijam. Tu leži duhoven Nabšeni, čegar hčer je dobil za ženo egiptovski Jožef. — Zanimiva posebno je tudi omara, v kateri leži kraljica Ba-ma-ka z detetom k njenim nogam položenim. Mati in hčerka umrli ste na den poroda slednje. — Zraven je njen mož Pinotem II. (XXI. dinastije XI. stoletja, poročna napis).

V glavi se mi je že vse vrtelo. Hodil sem še skozi to in ono dvorano, malo kaj me je več zanimalo. Na dvoru nastavljen so kamenite rakve, sredi njih spomenik ustanovitelja tega muzeja z napisom:

Mariette
1821 + 1881.

XII. Razširjanje naše svete katoliške vere po Egiptu.

Peljem se v mesto nazaj. Lepo poslopje na desni me zanima. Dragoman razlaga: to je misijonski hram

za osrednjo Afriko, pod varstvom avstrijskega cesarja, kar naznanja cesarski orel in zastava. Obiskali smo najprej lepo cerkvice srca Jezusovega (Cordi Jesu Sacrum), potem pa nas je sprejel in že na stopnice nasproti prišel mil. škof in misijonar Sogaro. Njegovi predniki, slavni Slovenec Abuna Soliman (Knoblehar), potem Kirchmajer, Reinthaler, slavni Daniel Comboni stanovali so prej v Chartum-u. Ko so se pa ustaši pod Mahdijem polastili mesta in dežele, uničena je tamošnja misijonska ustanova. Kaj je z duhovniki, kaj z redovnicami, kam jih je zavlekel Mahdi, Bog ve!

Škof osrednje Afrike stanuje sedaj v Kahiri. Tu sta dve šoli, za dečke in deklice, take, ki so se odvzele onim ljudem, ki zamorce lovijo in v sužnost prodajajo. Teh črnih sirotic je tu brez števila. Nekatero so še imele na sebi znamenja krutosti, prerezana usta, lica itd.

Toliko srčnosti, kakor na blagem škofu Sogaru, že dolgo nisem opazoval. Vsaki novič ide za odkupljenje ujetih misijonarjev in redovnic, zastonj! Sedaj na merava sam se tje podati, bo pač tudi zastonj. Da, še novih bridkostij mogoče prinese ta nakana.

O misijonskem njegovem delovanju pripovedoval mi je mnogo zanimivega. Sedaj stavijo cerkev v Suakim-u nasproti Mekki. Zapore so neznanske, najhuji pa je mohamedanski fanatizem, ki brani vsako spreobrnjenje na boljše. Pred 11 leti sta se podala dva misijonarja v Suakim iskat prostora za cerkev. Tri dni nju v svoj hram sprejme bogata mohamedanka. Mestni glavar pa jo za to pred vsem ljudstvom sramotno kaznuje. — Lani pristopil je mohamedan k angleški cerkvi. Za odpadnika pa terja koran smrt. Konzul angleški hiti h kediveju. Šajk-ul-Islam (najviši cerkveni glavar mohamedanski) se pozove, ali odloči: »Za odpadnika — smrt! To je postava in ne da se spremeniti drugače, kakor če prorok sam, Mohamed iz neba stopi!« Ta pa se ve, da ne bo več prišel in na taki način je misijonsko delo jako nevarno.

Zaveden mohamedan silno sovraži kristjana, posebno katoličana. Zoper te hujskajo najhuje drviši. Za škofom, če ga na ulici ugledajo, za šolsko sestro kričijo fanatiki: »hašab-el-naar — drva za ogenj!« Le sreča, da so Angleži z vojniki tu, meni škof Sogaro, inace — smrt vsemu misijonskemu delu. Sicer so škof Sogaro in v obče vsi misijonarji in redovnice po Egiptu in Palestini vsako uro pripravljeni na mučeniško smrt, ako še le enkrat dobi izlam malo prostosti. Doli ga tiščijo evropske velevlasti. (Dalje prih.)

Smešnica. »Oče«, nagovori potovalec kmeta, ki stavi oves v križe, ves v potu, »oče, ali je pri vas zmerom tako vroče?« »Ne, gospod«, zareže jo kmet, »ne, po zimi je tudi mrzlo«.

Razne stvari.

(Duhovne vaje.) Pri duhovnih vajah je na Slatinini letos 114 duhovnikov naše škofije in vodi jih o. Jurij Freund, iz družbe redemptoristov na Dunaji.

(Častni občan) je na Dobrni postal g. dr. Kristijan Paltauf, ravnatelj dež. kopališča na Dobrni, kjer biva že 25 let v službi dežele.

(Razpis.) Pri stolni cerkvi v Mariboru je razpisana služba koralista ter je prošnja za njo vložiti do dne 1. novembra 1892.

(Posojilnice) so za slov. gospodarje prav koristne naprave, na slov. delu naše dežele imamo jih 18 ter leži v njih 3,138,549 gld. hranil. Ni torej resnica, da je denar le v »nemških rokah«.